

..מארטין בחור כארז" קראו הסטודנטים

פרופסור נתן רוטנשטיין ופרופסור גרשום שלום.
הרחוב היה צר מהכיל את כל הבאים. אך צרה עוד יותר היתה המרפסת הקטנה בבית, שהיתה גדושה בקרובי משפחתו של הפרופסור, במעריציו ובידידיו.

שקט של הפרופסור. רהוב חובביציון ב" שכונת טלביה הרגועה, הפך תוך רגע הומה קהל.

★ ★ ★

זריפרחים ונשיקה

ה לפידים חולקו חיש מהר לידיהם של המעטים שהספיקו לתפוס אותם. הצל" מים הקפידו שלפידים יימצאו בידיהם של שני הפרופסורים היחידים שנראו בשטח:

סטודנטית סמוקה ונרגשת ניגשה אל כור בר, הניחה על צווארו זר פרחים, נשקה לו וחזרה ונשקה, לפי דרישת הצלמים. ראשי הסטודנטים קרבו אחריה, כדי לקיים את הטקס הקצר עליו הוחלט עוד קודם לכן. "לא זכינו להיות תלמידך", פתח נרגש

יום הולדת

שיצר תקדים במדינה היה יום הולדתו ה-85 של פרופסור מרטין בובר. מאות סטודנטים ומרצים צעדו בחצות עד ביתו, כשהם נושאים לפידים ושרים: "מרטין בחור כארז", ו"מרטין בובר הוא שלנו" לפי שיר הגביע.

מאות סטודנטים. כבר דאגנו לסדר זאת. ואומנם, היתר גוייסו בנקל, ובשיטה פשוטה מאוד: מדי יום רביעי מקיים מועדון הסרט הטוב של האוניברסיטה הצגה בשעות הערב. סרט השבוע, שכר האימה, הבטיח משתתפים רבים. עם תום ההצגה עלו ה" סטודנטים על אוטובוסים, שהיו צריכים לקחתם מקריית האוניברסיטה לבתיהם. אך למרבה הפתעתם לא נענו הנהגים לקריאור קידום, צלצוליהם ושאותיהם. הם קיבלו כבר חיהם, לכן הוראה מתאימה וכל חמש מאות הצופים של סרט האימה הוסעו ישר מן הקולנוע אל הכיכר הקטנה שליד ביתו ה

נקודת השיא של החגיגה: הפרופסור יצא אל מרפסת ביתו, כדי להשיב לברכות תלמידיו וחבריו. מימין, ממוסקף ונושא לפיד: ח"כ פנחס רוזן. מסביב: סטודנטים בעבר ובהווה.

שותפים וחלמידים

לפידים לבובר

ישיבראש הסתדרות הסטודנטים, בן-ציון אליאש, "אולם תרשה לנו לקרוא לך מורנו ורבנו, ולכבד אותך בחברות כבוד בהסתדרות הסטודנטים." הוא הוציא מכיסו את ה" פנקס בהיר-העטיפה, הנמצא בכיסיהם של שמונת אלפי סטודנטים, ומסרו לידי פרו" פסור בובר.

"נמצאים בידי יותר מעשרה תארי כבוד", ענה לו בובר, "מאלה שהסכמתי לקבל, כי מובן. ביניהם יש מורים למדי, כמו דוק" טור-כבוד לתיאולוגיה או דוקטור-כבוד ל" חוכמת הרפואה. אך בתואר של סטודנט כבוד לא זכיתי. קיים מושג של האדם המושקע, שהוא לתפארת מושג התופש של המין האנושי. אך קיים מושג נוסף — המור" סטודנטוס — האדם-הסטודנט, שמוכר: ה" אדם המחפש את האמת בכל מקום ובכל שעה."

הסטודנטים הגיבו בתשואות ובקריאות נלהבות.

"עד מאה ועשרים", שאג אחד הנוכחים על המרפסת, כשכולם עונים אחריו. "זה יותר מדי", העיר הפרופסור הישיש בחיור, "אבל אין דבר, נגיע איכשהו לפשרה."

★ ★ ★

הערצה ואהבה

רמקור ניסה לשחא לפור את הסטור וזנטים לביתם, גם לאחר שנכנס חתן יום-ההולדת העייף לנוח לרגע בחדר עבוד" תו.

"כמה סטודנטים היו פה?" שאל את אחד הסטודנטים.

"כשבע מאות, פרופסור", ענה לו. "כל כך הרבה?" התפלא בובר.

"אתה, בנעורייך, לא השתתפת בטקסים כאלה?" מיהר לשאול כתב קול ישראל, יג" אל לוסיק, שהיה במקום.

"בגרמניה אומנם היו נהוגים מנהגים אלה", ענה בובר, "אולם אני לא השתתפ" תי בהם כי לא היה שום פרופסור שאהבתי אותו. היו כאלה שהערצתי אותם," סיים הפרופסור הישיש בחיור נבון, "אולם לאהוב זה הרבה יותר מאשר להעריץ."

יום הולדת למרטין הקטן

גורד הפילוסוף המוכר ביותר בעולם, פרו" פסור מרטין בובר. "מרטין בחור כארז", שאגו שבע מאות סטודנטים נלהבים בחצות ליל יום רביעי האחרון, כשבכל הבתים מסביב נדלקים האורות וראשים תמהים מציצים מהחלונות.

איש לא צילצל למשטרה, איש לא קרא למפגינים העליונים להפסיק להפריע את ה" שקט הירושלמי של הרחוב הקטן. להיפך, כשהתברר לשכנים שכל אותם מאות סטור דנטים לא באו אלא לברך את שכנם ה" מכובד, ירדו גם הם לרחוב כדי להשתתף בשמחה.

במרפסת של הבית התדקומתי ניצב אותה שעה הפרופסור הישיש בן ה-85, כשהוא מחייך מאושר וזורח מתחת למגבעת לבד חמה וכשעליו מעיל חורפי כבד להגנה מפני הקור הירושלמי העז.

היחיד שלא היה מרוצה מכל המהומה היה נינו בן ה-10, גדעון, שעמד בחצר ה" בית, ניסה לשחא לעצור את ההמונים ש" דרסו את הגינה הקטנה אותה טיפח. הוא התנפל מרי פעם על אחד הדורסים-שלא" כחונה, כשהוא מרים את קולו הדקיק: "סתלק מפה, שמן אחד! אתה מקווין" את כל הגינה ברגליים השמנות שלך!"

★ ★ ★

מהקולנוע — לכיכר

ב מקום המיפגש שנקבע, נתאספו ב" תחילה רק 150 סטודנטים. המספר המר" עט הדאיג את מעריציו המושבעים של ה" פילוסוף בעל החגיגה. אולם מארגני הטקס היחיד במינו לא חששו.

"אל תדאגו", הבטיח עמרים בוקשפן, סגן יושבראש הסתדרות הסטודנטים, לכתבים ולצלמי יומן-הקולנוע שנראו מודאגים מ" מיצוט המשתתפים, "לא יהיו פחות מחמש

מורה הדור

נציגי הסטודנטים, שנכנסו לבית מורם כדי למסור לו, כאות הערכה, פנקס של סטודנט-כבוד, מתוכפפים אליו בהערצה, אחרי שהרימו יחד עמו כוסיאות לחיים ארוכים. הפרופסור ענה לברכות בהומור עדין ומבריק.